

فارسی کرمان

/darz kerdnn/ . شکاف ایجاد کردن .
درžگردن - به کنایه فاش و آشکار شدن
راز و سخن /darz vâ kerdan/ درز
باžگردن . /və darz gereftan/ به
درزگرفتن - [پارچه] کوتاه کردن سخن
= قیچی کردن /geyci kerdan/ =
پرس را /pereš e (və) tu zedan/
(به) تو زدن =
/labeš e tu gozaštan/ بش را تو گذاشتن - [تهرانی] «علاوه
بر اصطلاح خیاطی به معنی کوتاه آمدن در
سخن و مطلبی را سبسته وابستگذاشتن
برای احتراز از ملال شنوندگان یا عامل
دیگر است» فلعل . /ve darz raftan/
به درز رفتن - [پارچه] داخل درز افتادن .
درز /darz o duz/ خرد .
کاریهای خیاطی - وصله پینه .
- ۱ - دست /das(t)/
- ۲ - دخالت ۳ .
- ۴ - مهارت .
- ۵ - قدرت .
- ۶ - نوبت، دفعه، بار،
مرتبه .
- ۷ - سری، سرویس .
یکدشت /yekdas(t)/
- ۸ - دستگرفتن .
شروع کردن . چیزی را دست گرفتن : دستمراه
کردن، متمسک قراردادن . /resundan/
- ۹ - دست رساندن - ناخنک زدن .

/darvâze gabri/ دروازه گبری -
/darvâze gouri/ دروازه سمت
 محله زرتشتیان یا محله گبری که در شمال
شهر بوده است واکنون طاق آن باقی است
این دروازه را دروازه خراسانی می نویسند .
/darvâze nâseri/ دروازه‌ای که در مدخل محله کنونی زرتشتیان
واقع است .

/darvâze qorân/ دروازه قرآن -
[کرمان] این دروازه را اخیراً به مناسبت
چشنهای تاجگذاری در ایتدای خیابان
تهران برپا داشته‌اند .

/darvâze rig âbâd/ ریگ آباد - (رق آباد) در سمت جنوب
شهر بر سر راه ریگ آباد قرار داشته
است واکنون جای آن به همین نام مشهور است .
/darvâze soltuni/ سلطانی - یکی از دروازه‌های کرمان
که در شمال غربی شهر بوده است واکنون
تنهای نام آن بر جای مانده است .

/darvâze xorâsuni/ دروازه خراسانی -
/darvâze gabri/ دروازه گبری .
/darz endâxtan/ درز انداختن -

مالیدن - این دست و آن دست کردن ، مسامحه کردن، معطل کردن = دست به دست کردن /tehrāni]/ */das vâ gereftan/* دست و اگرفتن - خودداری کردن از دادن چیزی /das və âb resundan/ . دست به آب رساندن - به قصای حاجت رفتن ، به کنایه کاری را خراب کردن «بیرون رفتن، تخلیه، قضای حاجت . مجازاً به معنی انجام دادن کاری است با ناشیگری و بدون مهارت و خراب کردن آن کار ». دست به دهن رسیدن-دخل و خرج برای داشتن، نیازمند نبودن /das xordan/ . دست خوردن - دست زده شدن . **روی دست آوردن**- /ru=âvordan/ **روی دست بردن**- /ru=bordan/ **رویدست دیدن**- کف بینی کردن /ru=didan/ **رویدست انداختن**- /ru=endâxtan/ **روی دست کسی** /ru=e kesi gozâštan/ گذاشتن . کف دست کسی گذاشتن . **رویدست کسی** /ru=e kesi oftâdan/ افتادن، در بیماری و بال کسی شدن . **خوردن** /ru=xordan/ **روودست خوردن**. نارو خوردن - /ru=zədan/ **روودست زدن**- **از فنون کشتی ناروزدن**. از کالای کسدای را از کسی خریدن ۱- از رویدست نویس کسی نوشتن - تقلید کردن. / das(t)/ **سرهست**- ۱- گوشت قلم دست گوسفند ۲- دوبل آستین /sər e das/ سردست بهانه- ایراد گرفتن- سردست گرفتن- بهانه و ایراد گرفتن /sere daste re šekastan/

«/das(t) az riše kesi kešidan/ دست از ریش کسی گشیدن- دست از سر کسی برداشتن و اورا بحال خود گذاشتن » فک = / das(t) az sere kesi kešidan / دست از سر کسی گشیدن. **دست چرب** - دست پر خیر و بن کت . / var sər e kesi mâlidan/ دست چرب بسر کسی **مالیدن**- کسی را در سورچرانی و استفاده بهره رساندن. «دست چرب بسر کسی **مالیدن**- ممرعا بدی و «دوندو نی » برای کسی پیدا کردن، کسی را بتوانی رساندن» فک. ← گف . **رام ددن** ۱- دست دادن ۲- /das dâdan/ **رام ددن** / das və ham dâdan / دست به هم دادن - مخلوط شدن خوراک مایع با نان- تریشدن نان در غذا، به هم جسبیدل (نان ترید) . **دست انداختن** /das(t) endâxtan/ ۱- دست انداختن (در چیزی) ۲- استهنا کردن . **دست پیش** /dast e piš e gereftan/ **راگرفتن** - «در مقابل حریف که حق با اوست و می خواهد اعتراض کند در اعتراض و گله گزاری سبقت جستن و خود را محق وانمود کردن برای اینکه از شدت گله و اعتراض حریف کاسته شود» فلی . **دست پیش را گرفته که پس نمی‌فتد** - طلبکاری می کند تا حریف میدان نیابد . **دست بوداشتن** /das var dâstan/ دست کشیدن - ول کردن . **دست بروپا** /das var pâ mâlidan/

فرزندان خواهد رسید. /۱۱۰/ دستگیر و -
دستگیره کوچک و به کنایه آلت امردان .
دست حلال/das halâl kerdan/
گردن - ختنه گردن «فک» .
ختنه کنان/das halâ konun/
ختنه سوران = *xande sirun/ خنده
سیرون .
دست جلو /das jelou/
«دسته جلو دو تسمه ای که از طرفین دهان
اسب بدهست سوار است» فک. ۲ - فرمان
دو چرخه و سیکلت .
دستجرد بالا/dasjerd e bâlâ/
۳۰-۰۷*۵۷-۱۸ دهکده شش خانواری
بخش ماهان کرمان در ۷ کیلومتری شمال
مرکز بخش .
دستجرد /dasjerd e pâyin/
پایین - ۱۸-۰۶*۵۷-۳۰ دهکده هشت
خانواری بخش ماهان کرمان در ۵ کیلو
متری شمال مرکز بخش .
دست گنج-آدم نادرست/das kaj/
ونامطمئن = das casbu/ دس چسبو -
کسی که گاهی دزدی کند مثلاً گویند
«فلانی دس چسبو» یعنی گاهی چیزی بجیب
می زند» فک .
دستمال /das mâl/
دستمال بازی - ۱ - رقص با دستمال .
۲ - «[جیرفت] نوعی بازی است» فک .
[شاید همان رقص با دستمال باشد] .
دستمال سردست /= e sere das/
«آلت ملعله، کسی را که دست بپیدازند
و با او شوخی کنند» فک . بیشتر درباره
موضوع و مطلب عنوان می شود نه درباره

سر دسته را شکستن - کار مهم و دشوار
انجام دادن : به کسی که کار ساده ای را
مهم و دشوار جاوه می دهد به کنایه می گویند
«سر دسته را شکستن » ← گف .
سر و دست /sér o = šekastan/
شکستن - برای رسیدن به هدف یا چیزی
تلاش فوق العاده کردن - بیقراری کردن .
دستباف /dasbaf/
دست برش - ۱- حیران و بلا تکلیف . ۲ - واسطه و میانجی
کسی که دست برش خود گیرد و با گفتن
«اینها را کفن کردی» یا نظایر این مانع
انجام کاری شود» فک .
دستچین - میوه بی که
با دست چیده شده است .
دستدوز /dasduz/
با دست دوخته شده است .
دستگردان قرض/das gardun/
وقت که بدون یادداشت و قبض رسیدن انجام
می گیرد ← دستی . دستگردان گردن -
«کلاه شرعی است برای کم دادن یا
ندادن وجوه شرعی و خمس و مانند آن»
← فلیع . قرض دستی گرفتن .
دستگرد /das gerd/
۳۰-۴۷ دهکده شش خانواری دهستان
خرجند در ۸ کیلومتری شمال باختری
کرمان .
دستگیره ۲ - حالی /das gir/
دستگیرم نشد /=am nešod/
حالی نشدم ۳ - عاید /=ebaccât miše/
دستگیر بچه هایت
می شود - عاید بچه هایت می شود . به

/dast Âmuz/ دست آموز-حیوانی
که بـا انسان خوگرفته است .

/dastâ naγd/ دست‌ناقد =

/das və naγd/ دست به نقد: نقداً، فعلاً

/dastâs/ دستاس- آسیاب دستی
«فـاک» .

/daste/ دسته = دسته هاون و
دیگر دستهـا - جمـعـیـت- جـمـاعـت → سـرـیـسـتـهـ

/daste keš/ را شـکـسـتـن-
«سرچـبـیـون، دـاشـمـحلـهـ» فـاـک . سـرـدـسـتـهـ (در
عـزـادـارـیـ وـشـبـیـهـ گـرـدـانـیـ) .

/dasteki/ دستـکـیـ ← گـفـتـ

/das(t)endâz/ دـسـ اـنـدـاـزـ

۱- چـاهـلهـ چـولـهـهـایـ جـادـهـ ۲- درـگـاهـ ،
جلـوـیـ درـ اـطـاـقـ فـاـکـ .

/dast e pâ/ دـسـتـ وـ پـاـ ← تـوـانـ

قدرـ. فـعـالـیـتـ ، زـرـنـگـیـ /=dâr/ دـسـتـ

وـپـادـارـ ← پـرـتـوـانـ . فـعالـ زـرـنـگـ /bi/=

بـیـ دـسـتـ وـ پـاـ ← نـاـتـوـانـ ، مـهـمـلـ ، بـیـکـارـهـ

/kerdan/ دـسـتـ وـ پـاـکـرـدـنـ = فـعـالـیـتـ وـ

زـرـنـگـیـ کـرـدـنـ ، کـوـشـیدـنـ « چـیـزـیـ رـاـ باـ

تـلاـشـ وـ تـقـلـاـ بهـنـیـروـیـ فـکـرـ وـ تـدـبـیرـ فـراـهمـ

آـورـدـنـ » فـلـعـ .

/dast e pâgir/ دـسـتـ وـ پـاـگـیـرـ

کـسـیـ یـاـ چـیـزـیـ کـهـ مـانـعـ آـمـدـ وـ رـفـتـ است

یـاـ درـ آـمـدـ وـ رـفـتـ اـیـجادـ نـارـاحـتـیـ مـیـکـندـ .

/dast e pâyi/ دـسـتـ وـ پـاـئـیـ دـسـتـ

وـ پـاـگـیـرـ . بـیـشـ اـزـ انـداـزـ خـودـمـانـیـ .

/dasti/ دـسـتـیـ = ۱- عـمـدـیـ ،

قصـدـیـ، ۲- قـرـضـ کـوـنـاهـ مـدتـ کـهـ مـعـمـولاـ

بـدونـ یـادـداـشتـ درـ دـفـتـرـ صـورـتـ مـیـگـیرـ

/dasgardun/ دـسـتـگـرـدـانـ .

/dastun/ دـسـتـانـ - «اطـافـهـایـ

اشـخـاصـ وـ مجـازـاـ گـاهـیـ درـ معـنـیـ دـسـتاـوـیـزـ
وـ مستـمـسـکـ استـ .

/das nemâz/ دـسـتـ نـمـاـزـ وـ ضـوـ .

/das paz/ دـسـتـ پـازـ - دـسـتـ پـختـ

/das poloucu/ دـسـتـ پـلـوـچـوـ -

دـسـتـ پـلـشـتـهـ ، دـسـتـ مـالـیـدـهـ ، کـشـیـفـ «دـرـهـمـ

وـ بـرـهـمـ ، دـرـهـمـ شـورـ [اـكـ] ، دـسـتـ خـورـدـهـ وـ

کـشـیـفـ وـ مـیـچـالـهـ شـدـهـ » فـاـکـ .

✿ / dassambu/ دـسـمـبـوـ =

/dastambu/ دـسـتمـبـوـ - شـامـهـ ، مـبـوهـ

خـوـشـبـوـیـ بـهـاـنـدـازـهـ فـارـنـجـ باـ پـوـسـتـ زـرـدـ

رـنـگـ وـ مـخـطـطـکـهـ اـزـ بـوـنـهـایـ مـانـدـ بـوـتـهـ

خـرـبـزـهـ درـ پـالـیـزـ بـهـ دـسـتـ مـیـ آـیدـ =

دـسـتـبـیـوـ «نـوعـیـ صـیـفـیـ استـ زـرـدـ رـنـگـ وـ

بـسـیـارـ مـعـطـرـ وـ بـخـالـافـ دـسـمـبـوـهـایـ تـهـرانـ

بـدـخـوـرـاـکـ استـ وـ اـصـلـ خـوـرـدـنـیـ نـیـسـتـ ، دـمـ

کـرـدـهـ تـخـمـ آـنـ بـرـایـ زـنـانـیـ کـهـ حـالـ

قـاعـدـگـیـ آـنـ عـقـبـ اـفـدـ بـسـیـارـ مـفـیدـ وـ

مـؤـذـنـ استـ = دـسـمـبـولـ [فـبـ] ، فـاـکـ .

/dastak/ دـسـتـکـ = دـفـرـجهـ یـادـداـشتـ

حسابـ = « دـسـتـکـ [فـبـ] ۲- چـوـهـایـ کـهـ

بـسـورـاـخـ اـنـهـاـیـ تـنـهـهـایـ] = پـرـهـاـیـ [چـرـخـ

چـاهـ مـیـکـنـدـ » فـاـکـ . = ✿ / dassak/ دـسـتـ انـدرـ

/das(t)andar kâr/ کـارـ - دـخـیـلـ وـ مـؤـثـرـ درـ کـارـ ، (تـهـرانـیـ) ،

/dastankâr/ دـسـتـنـکـارـ کـارـ چـاقـ کـنـ

(آـذـرـیـ) فـلـ . دـسـتـ /dast andar kâr/ دـسـتـ انـدرـ کـارـ

انـدرـکـارـ - اـبـیـازـ وـ شـرـیـکـ درـ کـارـ - ذـیـمـدـخـلـ

/dasteš tu kar bude/ دـسـتـشـ توـیـ کـارـ بـودـهـ استـ - مـدـاـخـلـهـ دـاشـتـهـ استـ .

/das tang/ دـسـتـنـکـ تـنـکـدـسـتـ

/das vâz/ دـسـبـازـ . گـشـادـهـ دـسـتـ .

- /داشت/ - دشنه، سفته، چراغ
اول. دستلاف ← گف.
- /داشت خاک/ - از دهستانهای شمالی بخش زرند کرمان
دارای ۲۵ آبادی و حدود هزار تن جمعیت است، محصول آن غلات و حبوبات و کارمند می‌باشد، کشاورزی و قایم‌گردی است که شخخان نیز تا چندی پیش در این دهستان معمول بوده است.
- ۳۱_۰۲_۵۶-۰۲* داشت خاک - دهستانی در کنی دهستان داشت خاک در ۳۴ کیلومتری شمال زرند، دارای هشتاد خانوار جمعیت و بیک دهستان است.
- /داشتی/ - اسپنداد، سپنداد، اسپنداده.
- /داشتیان/ - داشتیان.
- * ۱۴-۵۷_۳۰ دهکده دو خانواری دهستان حرجند در ۶۷ کیلومتری شمال کرمان.
- /دعوا/ - ۱- زد و خورد ۲- اعتراض.
- /دخیل/ - قطعه پارچه و لباسی که برای توسل به ضریح یاد رخت و زنجیر در روانه آن می‌شوند، متوسل ← گف.
- /دخل/ - ۱- درآمد و سود ۲- جمعه پول ۳- دخالت و ربط.
- /دخل نداشتن/ - ۱- درآمد و بهره نداشتن ۲- ربط نداشتن در معنی اخیر همیشه به صورت منفی به کار می‌رود.
- /nedâre/ - در خلی ندارد، قابل قیاس نیست. دخلی ندارد؛ «به» دو معنی است، یکی مترادف،

- کوچک زین پله یا محله‌ای نظیر آن که لوازم اضافی خانه یا ذغال و هیزم در آنجا گذارند» فک.
- /das var bâd/ - دست بر باد/ ولخرج - مسرف
- /das və das dâdan/ - دست به دست دادن - عروس را بعد اماماد سپردن ← گف.
- /das vâz/ - دستباز - ثروتمند، هرفه «بخشنده، کریم - بذال» فک. در این معنی /dast o del vâz/ = دست و دل باز.
- /das və kâr/ - دست به کار - مشغول کار و مشغول و سرگرم کار (تهراخانی) «فل».
- /das və sar kerdan/ - بازکردن - کسی را به آمید و وعده روانه کردن. «کسی را دادکردن واو را دنیال نخود سیاه فرستادن، کسی را که در امری بیگانه و مزاحم است به بناهای بیرون فرستادن برای انجام دادن کاره فل». دست به یخه.
- /das və yaxxe/ - گلابیز، کسی که برای شروع دعوا یخه دیگری را چسبیده است» فک.
- /das və yeki kerdan/ - دست به یکی گردن - همدست شدن
- /das xoš/ - دستخوش - «شتلی قمار، تلکه، پولی که قمار باز در هنگام با نشاط بودن و بردن به حاضران می‌دهد» فل. دست خوش! تبریکی است که حاضران به بربند نده قمار می‌گویند و به طور کمایه به کسی که کاری را خراب کرده است نیز گفته می‌شود.

زرند، محصول آن غلات و حبوبات و کار مردمش کشاورزی و قالیچافی است .

دا گردن / dâ kerdan/
کردن [؟]. خرمن غلدها برای حمل به انبار آماده کردن ، مهر کردن خرمن، دعای بر کت خواندن (برای خرمن) «دا گردن» خرمن کردن انباشتن گندم و جو رویهم و بعد از کوبیدن پاک کردن» فک .

دالان / dâlan/ ← گف

/dâmeγâbâde rudxune/
دامق آباد رودخانه- ۳۰-۱۵*۵۷-۱۹
ده نود خانواری دهستان درختنگان در ۴۰ کیلو متری خاور کرمان ، محصول آن غلات و حبوبات است .

/dârânde/ دارنده -
دار .

دارا / dârâ/ متمول=ثرومند
دارالی / dârâyi/ ۱ - ثروت
۲ - پارچه‌های حریر یا پنبه که دارای خطاهای کلفت راه راه باشد. «نوعی پارچه ابریشمی=دارانی[فب]». فک [پارچه]، نوعی پارچه ابریشمی رنگین است با رنگهای تند سیز و آبی و قرمز و نقشی حاصل که معمولاً برای رویه لحاف و نظایر آن به کار می‌رود. «فلع. «نوعی چارقدی ابریشمی رنگارنگ است که زنان عشاير بسی می‌بنند»، فل .

/dârband/ داربند - داربست
معمولابنای رزبه کار می‌رود ← داربست .

/dârbast/ داربست - «جهنمه درخت

د به شما مربوط نیست » و «(به شما) ربطی ندارد» و دیگری را در هنگام مقایسه دو نفر یا دو چیز هر کاه بخواهند یکی را بردیگری بسیار تفضیل نهند گویند، «فلان کس یا فلان چیز چدخلی به فلانی دارد؟» فلع .

/e kesi re âvordan/ دخل
کسی را آوردن - حق کسی را کف دستش گذاشت .

/daxme/ دخمه - گورستان
زرتستان که بر روی تپه‌یی در ۶ کیلومتری شمال شهر قرار دارد .

/dâdâ/ دادا - داداش [؟] فک .
/dâdâš/ داداش- «برادر، لفظی است که عامله مردم در مقام ابراز صمیمیت و یکانگی طرف خودرا بدان خطاب کنند» فلع .

/dâd e bestâd/ داد و بستاد - داد و ستد .

/dâd e qâl/ داد و قال - داد و فریاد، «من و صدا. دادو قال [فب]». فک .

/dâdga/ دادگه - محله‌ای است در کرمان که فعلاً محله شهر معروف است فک .

/dâdu/ دادو - خواهر -
/dâdo/ دادو - ای خواهر -
خواهر جان «دختر آن یکدیگر را دادو خطاب کنند [؟]» فک .

/dâdâ/ دادا - خواهر بزرگتر و در کردی هم معمول است (لار) . فل .

/dâhu/ داهوئیه - ۴۳ - ۵۶
۳۰-۴۸ ده یکصد خانواری دهستان حتکن در ۱۸ کیلومتری جنوب خاوری

«درختان زیاد و فراوان. دار معنی نخل هم بکارمی رود و دارستان معنی نخلستان را می دهد [؛]=دار و درخت[فب]، فک.
دار و ندار=کل /dar e nedār/
دارایی، مجموع تمول و ثروت (وقروض چنانکه تعریف حقوقی دارایی نیز عبارتست از مجموع اموال و بدھی های شخص) «فلع. دوا /dar e devā/
و درمان «دار و دواه فک .
دار گردون-جهوی /dar gardun/
که در کنار دارک درستگاه کرباس بافی برای گرداندن دارک به کار می رود .
دار گو-گاو فر . /dar gou/
دارک- نور چوبی دستگاه کرباس بافی .
دار کوت کنو /dar kot konu/
دار کوب = /dártok/ دارتک (لار)،
فل = «دار ترکنک /dártoreknak/» (لری) فلر .
 DAG /dāg/ - داغ - ۱- گرم ، سوزان
- مصیبت ، حسرت «عصیبت و اندوه، سوگ هرگ استگان و عزیزان، داغشکم، نقره داغ، داغ فرزند، داغ پدر و مانند آن» فلعل ۲- جای داغی ، «نشانه ای که از نهادن فلن داغ بر پوست پدیدمی آید» فلن . / -gā/ داغ داغ - گرم /bastan/ داغ بستن-شکافتن و خشکیدن و تاول زدن لب و زخم /gozaštan/ داغ گذاشتن- داغ کردن - داغ زدن → داغی /dāg/i/ داغی .
DID /dāγ didan/ داغ دیدن - مصیبت دیدن، سوگ داشتن در مصیبت من گرفزند

مو = دار بشت [فب]، فک .
دار چینی /dār cini/ قهوه بی فام که در قالیبافی و نقشه قالی به کار می رود . ۱- دار چین که پوست درختی است معطر میکوبند و در غذا مصرف میکنند. ۲- بن نگدا رار چین «فلک. /dar dār/ دار دار - عرعر » فک. آواز ناهنجار. /-zedan/ داردار زدن - «عرعر کردن. خارستان چاپ دوم ص ۱۶۰ » فک. صدای خر در دادن، آواز ناهنجار خواندن «[صدای کر نما] ، اسم صوت است برای بیان صدای کرنا و بوق و نظایر آن استعمال می شود. گاه نیز کنایه از چو انداختن وامری را شهرت دادن و به انتشار شایعه یا خبری کمک کردن است «فلع .
دارستان /dārestan/ *۵۷-۰ ۳۰-۵۵ دهکده یازده خانواری حر جند در ۱۱۰ کیلومتری شمال کرمان، محصول آن غلات و حبوبات و نمک آبی است . ۴۶*۵۷-۲۹ ۴۲ دهکده شش خانواری ماهان در ۴۲ کیلومتری جنوب خاوری ماهان .
۳۲*۵۶-۱۱ ۳۱ دهکده چهار خانواری کوهبنان در ۱۳ کیلومتری شمال مرکز بخش = /dāressun/ دارسون .
دار و دسته /dar e daste/ ، «باند، دسته، جمعیت هواخواهان یک شخص یا یک مقام یا یک مردم خاص این لفظ بیشتر در مقام تحقیر و تمسخر دسته و جماعت به کارمی رود؛ فلعل .
دار و درخت /dar e derax(t)/

- *۵۷-۱۶/دارسینواییه/dârsinu/
۲۳ - ۳۰ ده هشتاد خانواری دهستان
درختگان در ۳۰ کیلومتری شمال کرمان،
محصول آن غلات و حبوبات و کارهای داشت
کشاورزی و قایلیافی است .
- /dâru cešom/ دارو(ی) چشم-
«دانهایست از ماش درشت تن آنرا در
هاون چینی می‌سایند و مختصه‌ی هم شیر
خشت آن می‌افزایند و داروئی برای
چشم [بچه‌ها نهیه می‌کنند» فک [۴] یکی
از داروهای گیاهی که جزو دیگر دواهای
گیاهی سرما خوردگی دم کرده آن را
می‌آشمند .
- /dârugar/ داروگر- چشمپن‌شک
 محلی ، سرماساز «زنهاهی که در خانه‌ها
آمد و رفت داشتند و برای «چشم‌خرابی»
افراد خانه داروهای میدادند . «خونه
داروگرهای و خانواده داروگر هنوز در
کرمان هست» فک .
- /dâru lajvard / دارو (ی) / لاچورد /
لاچورد - «لاچور درا می‌سوزاند و یک
مشقال آنرا در پنج مشقال «چشم-
cešom» می‌نند و دوایی برای چشم درد افرادی
که دارای مزاجه‌ای معتدل هستند می‌سازند»
فک ← /lajvard/ لاچورد .
- /dâs/ داس- «آلتشی آهین برای
زدن شاخه‌ای درخت و بریدن گندم و جو
= داس [فب]= دارس» فک .

- یا پدر و مادر یا عزیز و بسته دیگر را
تحمل کردن و شاهد آن بودن» . فلن
/-/ dide/ داغدیسه- سوگوار ،
 MSCیت زده ، «MSCیت رسیده ، کسی که شاهد
مرگ عزیزی از بستگان خود باشد «فلع .
-/-/ dârouš/ داغ و درفش -
۱- زجر و شکنجه و داغ کردن محکومین
و متهمین -۲- اخاذی و رشوه «داغ و درفش
از آلات شکنجه وزجر و تنبیه بوده است»
فک . /m/ داغی - فتیله یا میخ یا
سبه‌ای که با آن داغ می‌گذارند «مال یا
آدمی را که داغ کنند» [۴] فک . نشانه داغ
بر روی پوست .
- /gozâštan/ داغی گذاشتن
داغ کردن باداغی- داغ زدن- داغ گذاشتن
- /dâγun/ داغون - «از هم پاشیده
متفرق ، له و زرم شده - داغون [فب]» فک .
- /-šodan/ داغون کردن- /kerdan/
داغون شدن .
- /dârγe/ دارغه - داروغه «اوین
تشکیلات پلیسی اوایل مشروطه» فک .
← گف «نمایندهٔ هالک برای ضبط بهره
وعواید ملک» فلن .
- ☆/dârs/ دارس - داس .
- /-/ dârou/ دارس و درو- کاردروگری .
- /dârs e derou/ دارس و درو-
- دروگری و کارهای مربوط به آن .